

عنوان مقاله:

رویکرد پدیدارشناختی هوسرل در فیه ما فیه مولوی

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ناصر علیزاده - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهیدمدنی آذربایجان

مریم رحمتی - دانشجوی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهیدمدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

آثار مولانا نه تنها از ژرفترین و پیچیده ترین نگرشهای عرفان ایرانی است بلکه از نظر فلسفی نیز بسیار عمیق است. در کنار اینها مولفه های فلسفه ی غرب به خصوص پدیدارشناسی هوسرل را در اثر فیه ما فیه او، گاه به روشنی و گاه در میان داستان های شمی توان یافت. این پژوهش که مبتنی بر مطالعه ی استقرایی، تحلیل و بررسی شواهد متعدد از فیه ما فیه و تطبیق آن با مبانی نظری پدیدارشناسی هوسرلی است، نشانی دهد که مهمترین مولفه ها و الزامات فیه ما فیه با مبانی نظری پدیدارشناسی هوسرلی همخوانی دارد و این دریچه ها قرن ها پیش در تفکر و اندیشه ی مولوی گشوده شده بودهاست. مشترکات قابل تطبیق الزامات فیه ما فیه و پدیدارشناسی هوسرلی عبارتند از: تعلیقو کنار گذاشتن، آگو استعلایی (من ناب)، فرانگری و فراجویی، هستی شناسی و فهم دوباره-ی پدیده ها، ادراک بی واسطه (شهود و تجربه)، عادت ستیزی و نفی تقلید، تاویل گرایی، زیست جهان و بین الادهانیت، است و همخوان با پدیدارشناسی است.

کلمات کلیدی:

ادموند هوسرل، پدیدارشناسی، فیه ما فیه، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639735>

